
BEDENKINGEN BIJ DE VONDST VAN EEN BONITER, SARDA SAR-
DA (BLOCH, 1793), AAN DE BELGISCHE KUST.

G. RAPPÉ

Op 24 januari 1986 spoelde te Blankenberge een dood, maar vers exemplaar aan van de Tonijnachtige *Sarda sarda* (Bloch) (Van Gompel, 1986).

Een geval als dit doet vragen rijzen. Alle Tonijnachtigen zijn erg gewaardeerde consumptievissen. Moeten we daarom deze vondst opzij schuiven als een door de beroepsvisserij verloren exemplaar, zoals in het verleden b.v. wel eens een Roodbaars *Sebastes marinus* (L.) in de vloedlijn lag ? Of is de vis hier toch op een natuurlijke wijze verzeild geraakt ?

Hieronder wil ik op deze vragen een aanvaardbaar antwoord formuleren. Het verspreidingsgebied van *Sarda sarda* (Bloch) in het Noordoost Atlantische gebied ligt bij Noord-Afrika, Spanje en Portugal tot de Golf van Biscaye en de Middellandse-Zee. Na de paaiperiode in het vroege voorjaar trekken de scholen van deze pelagische roofvis naar het noorden langs de westkust van de Britse eilanden om zo ook af en toe de noordelijke Noordzee en Skandinavische wateren te bereiken (Wheeler, 1978). Hoe frequent dit laatste gebeurt is mij niet bekend. De soort is eenmaal voorheen in de zuidelijke Noordzee vastgesteld, één exemplaar van 54 cm, in juni 1878 gevangen in de Oosterschelde (Redeke, 1941).

Dit laatste geval bewijst dat een dwaalgast in onze kustwateren tot de mogelijkheden behoort. Ik ben inderdaad overtuigd dat de vondst te Blankenberge het gevolg is van natuurlijke oorzaken zoals o.a. een sterke oceanische stroming tot in de zuidelijke Noordzee. Deze watermassa moet ook de Dolfijn *Delphinus delphis* L. van 10 januari 1986 (Van Gompel, 1986) en de eendenmossels van diezelfde maand met zich meegevoerd hebben. Het feit dat de vis niet gegut was pleit ook tegen de "visserijhypothese". Het dier was wel dood maar gezien de zeer verse toestand kan ze niet ver uit de buurt gestorven zijn, misschien wel op het strand. Om het risico dat dit geval door de mazen van het wetenschappelijk registratienet zou glippen en om bovenstaande redenen lijkt het me dan ook gerechtvaardigd de soort op te

nemen, als een eerste aanvulling, in de recent herwerkte Belgische zeevissenlijst (Rappé & Eneman, 1986).

Tot slot nog iets over het formaat. Volgens Wheeler (1978) en Bauchot & Pras (1980) wordt de soort tot 90 cm lang, voor een gewicht tot 10 kg volgens deze laatsten.

De Nederlandse naam "Boniter" vond ik bij Redeke (1941). Elders wordt ook "Bonito" gebruikt. Deze naam is eigenlijk de Spaanse soortnaam, die ook in het Duits en het Engels is doorgedrongen om deze soort aan te duiden.

Literatuur.

Bauchot, M.L. & A. Pras, 1980. Guide des Poissons marins d'Europe.- 427 pp., Delachaux & Niestlé Lausanne-Paris.

Rappé, G. & E. Eneman, 1986. Zeevissen van de Belgische kust.- De Strandvlo 5 (extra nummer) : I-III, 1-48.

Redeke, H.C., 1941. Fauna van Nederland. Aflevering X. Pisces (Cyclostomi - Euichthyes).- 321 pp., Sijthoff, Leiden.

Van Gompel, J., 1986. Een Tonijnachtige op het strand.- De Strandvlo 6 (3) : 67.

Wheeler, A., 1978. Key to the Fishes of Northern Europe.- 380 pp., Frederick Warne, London.

Summary.

A freshly dead Bonito *Sarda sarda* (Bloch, 1793) found on the beach at Blankenberge (Belgium) after a severe storm on 24 January 1986 is believed to be a genuine vagrant. The species is very rare in the southern North Sea. The only former record in the area is one of a specimen caught in 1878 in the Eastern Scheldt (The Netherlands).

Kapelstraat, 3
9890 Ursel